

Lộn Xộn II

Đen Vâu

Yeah babe, anh trở về lại với trường cũ
Anh lại viết nhạc, vào cái giờ mà mọi người thường ngủ
Cảm thấy trống trải dù căn phòng này có đủ giường tủ
Hôm nay anh thấy buồn, buồn hơn cả nhạc Trường Vũ

Chơi nhạc mới đó vậy mà đã gần mười năm rồi
Anh buồn vì có những ngày cảnh lá tâm tư anh lười đâm chồi
Buồn những muộn phiền khiến cho lòng này cười không nổi
Buồn vì có những ngày bất ổn nhưng không có đến một người thăm hỏi

Miền bắc mùa này mưa phùn, thời tiết khó chịu lắm em
Anh đi loanh quanh ngoài đường, đôi converse đã lấm lem
Trong đầu anh không định hướng, lời nhạc này cũng mông lung
Bây giờ anh đứng ở đây, nhưng tâm hồn ở trên không trung

Thật may là anh có rap, có nhịp beat để thả vào
Như một tấm đệm êm, mỗi khi mệt anh ngã vào

Đã từng hi vọng và cũng đã từng thất vọng nhiều
Rồi có một ngày tất cả trôi qua nhẹ như một giấc mộng chiều
Những quả bóng bay rồi cũng sẽ có ngày bị xẹp mất
Những ngày còn được chơi rap chắc chắn là những ngày đẹp nhất

Và tao lại feel như là cơn gió bay trong buổi chiều mướt mà
Mừng như thằng nhóc bỗng được mang đến cho thật nhiều hộp quà
Trở về trường cũ cho tao có thể gởi gắm nhiều điều thật thà
Mỗi ngày còn rap vui như là Lục Vân Tiên gặp Kiều Nguyệt Nga

Chẳng có gì đáng tự hào khi có những ngày đầy cực khổ
Nhưng nước mày uống còn ko nhiều bằng mồ hôi tao từng đổ
Tao là thằng con lớn, ông bà già tao ai lo?
Đã có những ngày ăn bữa hôm nay chỉ mong ngày mai no

Ai thì cũng như ai, muốn có tiền, nhà và xe
Đêm nằm thật yên giấc không muốn có phiền hà mà care
Ai thì cũng như ai thôi, bằng cách này hoặc cách khác
Và tao thay đổi cuộc đời của tao bằng cách rap

Viết một bài nhạc mệt như đi cày trong trưa hè tháng sáu
Chất xám tao đưa vào đó thật ra không khác gì bán máu
Mày không thể nào mà đem đơn vị bình thường ra đo đạc
Âm nhạc của tao giàu có không khác gì vàng trong kho bạc

Đừng phán xét tao khi đời của tao sẽ chẳng ai sống cho
Mấy thằng thùng rỗng thì thường hay cho mình là cái trống to
Nhiều thằng đi bằng hai chân nhưng mà thật ra là giống bò
Cái chất của tao không thể nhầm lẫn dù cho tao hoá thành đồng tro

Và tao lại feel như là cơn gió bay trong buổi chiều mướt mà
Mừng như thằng nhóc bỗng được mang đến cho thật nhiều hộp quà
Trở về trường cũ cho tao có thể gởi gắm nhiều điều thật thà
Mỗi ngày còn rap vui như là Lục Vân Tiên gặp Kiều Nguyệt Nga

Babe muốn tìm nhạc chill, Đen Vâu chính là chợ đầu mối
Nghe nhạc của anh em sẽ thôi thấy sợ màu tối
Muốn ngủ thật ngon, đem nhạc anh mà gối đầu giường
Trong màn đêm đen, khi cơn mưa lạnh kia đang xối đầu đường

Sẽ có những ngày đầu của em cần tìm một nơi ngả
Ngày mà những âu lo cuộc đời này vùi dập em tươi tắn
Em rơi, ngã vào trong những lo toan
Phối em không có thuốc nhưng bởi vì bị chèn ép mà ho khan

Nhạc của anh em nên nghe vào đêm
Và khi mà em đang cuộn mình lại trong chiếc chăn mềm
Và khi mà em không biết mình nên vui hay buồn bã
Và khi mà em không khóc nhưng nước mắt cứ tuôn ra
Ha!
Khóc đi, cười đi, tuôn ra đi cho hết một lần
Không còn cảm xúc, nghĩa là em đang chết một phần
Đâu cần chèn lòng mình lại, muốn trở thành một Hoa Mộc Lan?
Nếu đời không cho ta là hoa hồng thì em hãy cứ vui làm đời hoa mộc lan

Hoài niệm lại về theo cái cách mà anh không ngăn nổi
Từ bán cầu bắc, xuống đến ngực sau đó làm căng phổi
Anh thấy cằn cỗi như uống thuốc mà không chịu ăn cơm
Biết là không tốt như hồi bé cố hít mùi xăng thơm

Thành phố buồn không phải vì thành phố không có em
Mà có em, nhưng mà mình sẽ khó mà gặp lại
Ta đã có những ngày sống trong mong chờ khắc khoải
Buồn ngắc ngoải, nhưng chắc phải, đành gác lại, haizz

Em biết không, đôi khi anh cần người trối
Bằng ánh mắt bằng hơi thở bằng cười nói
Bằng thỉnh lặng bằng hồ hởi bằng êm ru
Khi trưa hè ngày đông lạnh trong đêm thu

Tâm tư này cần em để chấp cánh
Có những thứ giá trị nhưng không hề lấp lánh
Bài hát này không có quảng cáo
Không có anh đời em chắc cũng chẳng sao